

Lelki áldozás

A lelki áldozás (lat. *communio spiritualis*) az áldozás egyik módja, amikor fizikai módon nem tudja valaki magához venni az Oltáriszentséget, de lelkileg mégis elnyerheti a szentáldozás kegyelmeit. Fontos azonban tudni, hogy a lelki áldozásra ugyanúgy fel kell készülnie a hívőnek, mint egyébként a rendes szentáldozásra, vagyis a kegyelem állapotában kell lennie. Aki valamilyen súlyos bűn miatt nem járulhat egyébként szentáldozáshoz (pl. rendezetlen házasság miatt), az lelki áldozást sem tud végezni. Javasoljuk, hogy vásár- és ünnepnapokon kapcsolódjanak be a közvetített szentmisékbe és lelkileg nyerjék el a szentáldozás kegyelmeit.

Ima a lelki áldozáshoz

Uram Jézus Krisztus, hiszek Benned, imádlak Téged és szeretlek Téged teljes szívemből. Bánom minden bűnömet, mert szeretnék magamhoz fogadni a szentáldozásban, hogy Veled élhessek. Jöjj hát, ó Jézus, legalább lélekben költözz a szívembe, és végy lakást benne örökre. A mi Urunk Jézus Krisztus Teste őrizzen meg engem az örök életre! Köszöntelek, ó Jézus az én szegény szívemben. Neked adom magamat egészen. Tied akarok lenni életemben és halálom után is. Ámen.

